

APOSTELEN PAULUS SITT BREV TIL HEBREERNE.
Brevets budskap er at Abrahams landløfte settes i kraft.

BREVET TIL ISRAELS ETTERKOMMERE
med forklaringer og kommentarer.

For lettere å kunne forstå Bibelen er det nyttig å ha en del ting klart for seg:

DEFINISJONER:

- Det finnes bare én Gud.
Herren i Gamle Testamente er Jesus i Nye Testamente. Den Hellige Ånd er hans egen gud og ånd og ”far”. Følgelig er Herren selv Guds ”sønn”.
- Soloppgangen kan også bety en ny dag for Israel, Israels kommende konge og hans budskap.
Soloppgangen er ikke alltid det samme som øst.
- Guds tempel skal bygges.
Uttrykket er en perfekt beskrivelse av en riktig prestatetjeneste.
- Hvert enkelt menneske er Guds tempel.
Det fysiske tempel i Jerusalem skal ikke bygges opp igjen.
- Den er ikke jøde som ikke er omskåret i ånden.
Den som ikke tror på Israels Gud er ikke jøde. Alle som tror på Israels Gud er jøder, uansett folkegruppe.
- Teksten i Bibelen har ikke logiske motsetninger.
Det er et faktum så fullkomment at det er en definisjon.

00			11.03.2012

Grammatiske feil i oversettelsen kan forekomme.

KAPITTEL1.

1 Mange ganger og på forskjellige måter har Gud for lenge siden talt til fedrene gjennom profetene,

2 i de siste dager taler han til oss gjennom sønnen, han som forbereder hele arven, ved hjelp av hvilket (som er sagt av profetene) og som utfører denne tidsalder,

Gud taler til oss gjennom profetene. Og i de siste dager taler profetene gjennom sønnen. Men da er det ikke Herren eller Jesus som Guds sønn det siktes til. For det siktes til en av sønnene som omtales i vers 5.

3 han som er briljant med sin strålende og nøyaktige fremstilling av hovedtrekkene av ham, og får fram hele saken om hans kraft: At ved seg selv gjøre renselse av våre synder, sittende ved Majestetens høyre i det høye.

Her antydes at den rådende allmenne oppfatning av Guddommen ikke er riktig. For ellers er det ikke nødvendig med en forbedret forklaring av hvem Gud er.

4 Det er mye bedre å være iblant hans engler, mye mer enestående når en får navnet av ham.

Hebreerbrevet innledes med å presentere en som Gud tildeler et navn. Den som presenteres er den tjeneren som omtales – og er delaktig i innholdet av dette brevet:

5 For til hvem av englene er det en gang sagt: Du er min sønn, jeg er i dag blitt din far?

Så presenteres Kong Salomo:

Og en gang til: Jeg skal være en far for ham, og han skal være en sønn for meg?

Her spørres det om hvem som har fått et navn av Herren. At sistnevnte sønn er Salomo vises i 1Køn28:6. Men førstnevnte har sin referanse i Salme2:7, og av flere grunner kan det ikke være Salomo. Men begge disse personene rangeres som engler eller budbærere. Salomo var et vanlig menneske. Dermed kan den førstnevnte sønn også være det.

6 Men når den førstefødte igjen bringes inn i denne verden sier han: Og alle Guds engler skal tilbe ham.

Alle Guds engler skal tilbe Gud. Åp19:10

7 Og til de som faktisk sier de er engler, at det er Ånden som har gjort engel av ham, og de som er tjenere av ham skal brenne med flammer. (Jak3:1.)

Vers 7 er en kontrast til vers 4.

8 Men når det gjelder denne sønnen (sønnen fra vers 2, 3 og 5), han som er på din trone, Gud, inntil evighetens evigheter: Rettferdighetens septer er ditt kongesepter.

Kontrasten mellom vers 7 og 8 bekrefter at Den Hellige Ånd har salvet denne sønnen. Salomo har aldri hatt tittelen Rettferdighetens Konge. Men sønnen det snakkes om får her det samme

løftet som Salomo: Et evig liv på Guds trone. 7:25. At denne sønnen blir konge i Israel bekreftes i Salme2:6,7.

9 Du elsket rettferdighet, og du hatet ondskap. På grunn av det er du salvet av Gud. Gud salvet deg, gledens olivenolje er i sikte for de som tar del i deg. (Sal2:12)

De som tar del i denne sønnens lære har et mye bedre håp enn de som dyrker menneskebud som nevnes i vers 7.

10 Og, du skal begynne, Hersker. Landet skal du fundamenterer, dine egne hendes arbeid er som de himmelske. (8:5)

Denne kongen skal fundamenterer landet Israel. Og det er den samme sønn fra vers 2 som også skal forberede arven. Og dette skal skje ved hjelp av profetiene som omtales i vers 1.

11 De skal omkomme, men du består. Og alle skal bli helt utslitte som klær,
12 og de skal brettes sammen som kapper og byttes ut. Men du er den samme, og dine år skal ikke feile.

13 Men med hvilken engel er det nå endelig fred: Sett deg ved min høyre side, inntil de som er dine fiender på et vis blir drept og plassert som en skammel under din fot?

Med denne budbæreren som setter seg ved Guds høyre blir det endelig fred. For at det "endelig" kan bli fred, må det først ha vært ufred. All fred kommer etter krig. I Salme 2:9 tildeles sønnen en oppgave, og han får enorm makt. Og det spørres om hvem denne engelen er. Og i Salme 110 ser vi at den det spørres om er en som er lik Melkisedek.

14 Er de ikke alle Åndens tjenere, som sendes ut til tjeneste for de som skal få velsignelse? (Jer48:10,47)

Men spørsmålet i vers 13 blir besvart med et motspørsmål. Og det er israelerne som skal få velsignelse. 7:6.

KAPITTEL 2

1 På grunn av dette er det nødvendig, spesielt for oss, å være de som adlyder, å ikke noen gang gli bort.

Overskriften forteller at Hebreerbrevet er skrevet av Paulus. Paulus var også israeler. Med "oss" menes derfor "oss israelere".

2 For hvis ordene som sies gjennom budbæreren blir gjort fast,

Ord som skal gjøres fast er ord sagt på forhånd. Ord som blir sagt på forhånd er nødvendigvis profetier. Ordene som sies baseres på ord gitt til Profetene. Altså Gamle testamente. 1:1-2.

og all overtredelse og ulydighet får tilbake en rettferdig gjengjeldelse,
3 hvordan slipper vi da unna så store forsømmelser til frelse? (Esek33:10)

La dette skje: Begynn å ta imot det som er sagt av Herren, ved selv å høre inntil det er bekreftet for oss.

De profetiske ord blir bekreftet. Det skal altså komme en som skal fortelle om at Israels frelse er knyttet til disse profetiene.

4 Samtidig vitner Gud med både tegn og forvarsel. Og forskjellige mektige hendelser, som Den Hellige Ånd velger ut, etter hans vilje. (Jes48:6-7)

Forvarsel blir også annonsert i 4Mos23:23.

5 For engler skal de ikke underkaste seg, de menneskeslekter som er forutbestemt, om hvilke vi snakker.

Vi snakker om Paktens Engel og den arabiske verden. 4Mos24:14-19.

6 Men noen steder vitner noen og spør: Hvem menneske er han, kan noen huske å ha hørt om ham? Eller Menneskesønnen, at han besøker dem?

Det finnes en bibelsk skikkelse som er oversett. Jes49:2, 51:16. I spørsmålene som stilles en gang i fremtiden blir det slått fast at det er et menneske, og at det er en mann.

7 Noen få av dere skal gjøre seg mindre enn engelen (budbæreren). Han krones med heder og ære, og han settes i ledelse ved sine egne henders arbeid. (1:10)

8 Alle skal underkaste seg under hans fot. For så lenge underkastelsen for ham er fullstendig, finnes ingen tilgivelse for de opprørerske. Men fortsatt ser han ikke enda noen full underkastelse.

Det er etter at forvarslene blir bekreftet, at sønnen, engelen, budbæreren eller om en vil, profeten, oppnår en full underkastelse.

9 Men noen få sammen med engelen gjør seg mindre i respekt for Jesus. Gjennom hans smertefulle død krones de med heder og ære, så at de får Guds nåde i stedet for at alle må smake døden.

Også han som kalles engel underkaster seg Jesus. 1:6.

10 For han har rett, om alt når det gjelder hvem, og om alt når det gjelder hvor, den store sønn som bringes fram til heder, forfatteren som er velsignet av ham som er fullendt gjennom lidelse.

11 For (han har rett) om både hvem som helliggjør og de som helliggjøres, fra en til alle.

Det bekreftes at det er treffsikker tolking av Bibelen. 1:2.

Gjennom hvilket medfører at han sammenkaller de brødre som ikke er fulle av skam, og sier: 12 Jeg vil forkynne ditt navn til mine brødre, i menighetens midtpunkt lovsynge deg. (Sal 40)

Menighetens midtpunkt er der den eneste sanne menighet er samlet. Menighetens midtpunkt er der du ser nå.

13 Og igjen, jeg vil overbevise dem. Og igjen, for se, jeg og de barn som er gitt meg av han som er Gud.

Profeten og hans billedlige barn er selv et av de tegn det skrives om i 2:4. Jes 8:18

14 Fordi at disse barn deltar med kjøtt og blod, og på samme måte tar han (Gud) del i dem, så at ved hans død (Guds død, se Apg20:28) oppheves den kraft som hans (sønn jesus) død har, denne han er den djevlske,

15 og setter disse (barn) fri, fra stor frykt for døden, gjennom hele livet var de skyldige til trelldom.

16 For det er selvfølgelig ikke engelen som er fanget, men Abrahams avkom som er fanget.

Fordi disse barn som er israelere tar til seg profetens lære, vender Gud seg til dem.

17 Derfor må det samme gjøres for alle brødre slik at de får barmhjertighet og tillit til øverstepresten for den høyeste Gud, inntil det er gjort forsoning mot syndene til hans folk.

Enda et navn på sønnen: Øverstepresten for den høyeste Gud. Tittelen er helt den samme som tittelen Melkisedek fikk. 1Mos14:18.

18 For han som har erfaring med fristelse, han er i stand til å hjelpe de som fristes. (13:20)

KAPITTEL 3

1 Derfor, hellige brødre, utnevnt til himmelsk deltakelse, forstå denne apostel og øversteprest med sin bekjennelse av vår salvede Jesus,

En oppfordring om å forstå denne prestens eget syn og beskrivelse av Jesus.

2 pålitelig er hans gjøremål, som også Moses var gjennom hele sitt livsverk.

To livsverk sammenlignes, Moses' livsverk og øversteprestens livsverk.

3 For større makt og ære er ham verdig foran Moses, i samsvar med at den som bygger har mye større ære enn byggverket.

Det vil si at den som bygger størst hus har tilsvarende større ære.

4 For alle hus settes opp av noen. Men den som bygger alle hus er Gud.

5 Og Moses, ja visst var han trofast gjennom hele sitt virke som tjener: Å forkynne vitnesbyrdet til deres egne.

Moses får godt skussmål for sin innsats begrenset til sitt eget folk, israelerne. Når øverstepresten får større makt og ære enn Moses er det fordi byggverket øverstepresten skal bygge er større enn det Moses bygde.

6 Men sønnen som er salvet kommer til hans tempel. Til hvilket tempel vi er selv, hvis dere med dristighet og stolthet håper helt til fullførelsen med sikkerhet foreligger.

”Tempelet vi er selv”. Med dette menes at det er med sin legemlige utgave av det. 10:20

Verken Salomos eller Serubabels tempel skal bygges opp igjen, fordi tempelet som behøves er oss selv. Referanse til Paulus sitt ord om Guds tempel. 1Kor3:16-17. Men på en betingelse: Herren kommer bare hvis dere tror.

7 Derfor, som sagt av Den Hellige Ånd: I dag hvis dere hører hans røst,

Røsten tilhører han som sier at israelerne skal inn til hvilen. Og setningen begynner med "derfor" fordi det henvises til forrige vers der sønnen kommer til tempelet, der hvor viktig informasjon kringkastes fra. Og det er sønnens røst som høres fra tempelet. Hva tempelet er, forklares senere i dette brevet.

8 ikke forherd deres hjerter, som i opprøret, gjennom dagen med prøvelse i ørkenen,
9 hvor dere utfordret meg, den som er deres far, testet meg, enda dere så mine gjerninger i førti år.

10 Derfor var jeg sint på deres slektsledd, og uansett, de sviktet alltid sitt hjerte. Og de hadde ikke kunnskap om mine veier.

11 Som når jeg sverget i min vrede: *Hvis de skal komme inn til min hvile.*

12 Pass på, brødre, at det ikke blir som før, da noen av dere med onde troløse hjerter gjorde opprør mot den levende Gud.

Å ikke tro er grunnlag for å gjøre opprør.

13 I stedet oppmuntre hverandre hver dag, helt til hvilket som i dag er stevnet, så at ikke noen gjenstridige av dere blir villedet av sine synder.

Det som i dag er stevnet er det som høres av Davids røst i 4:7: Innfrielse av Abrahams landløfte. 6:12,15 og 8:8-12

14 For Den Salvete er medvirkende i dette.

Den Salvete er medvirkende til oppmuntringen. Og han er medvirkende til hvilket som i dag er stevnet.

Hvis er hovedessensen helt til resultatet er i fast besittelse.

Også i dette vers fremkommer at en milepæl passeres når en bestemt hendelse er gjennomført. Se også 3:6,13

15 Gjennom sin egen tale: I dag hvis dere hører hans røst, ikke forherd deres hjerter, som i deres opprør. (4:7)

16 For noen forstod, men gjorde allikevel opprør, men ikke alle de som kom ut av Egypt ved hjelp av Moses.

17 Men hvem var han vred på i førti år? Var det ikke de som syndet, av hva deres døde kropp sank sammen av i ødemarken?

18 Men til hvem sverget han å ikke få komme inn til hans hvile, om ikke de som var ulydige? Og observer at en har ikke mulighet til å komme inn gjennom å ikke tro.

Meningen med vers 16 til 18 ser ut til å være at troen er avgjørende for å komme inn også til den nye hvile.

KAPITTEL 4

1 Vær derfor ikke redd for at løftet om å komme inn til hans hvile noen gang er forlatt, selv om noen tror dere uteblir.

Det er en vanlig oppfatning i de aller fleste kirkesamfunn at kirken har overtatt israelfolkets plass i Guds frelsesplan.

2 For også vi er forkynt det gode budskap, i samsvar med dette. Men ikke bry dere om de som sier ord som de har hørt om dette, ikke bland sammen troen fra de som hører.

Mange mennesker er ført bak lyset av ting de har hørt. Og det til tross for at fortellingen om olivenkvistene i Romerbrevet 11:13-27, og om sauene og geitene i Matt25:31-46, sannsynligvis ikke er tuklet med, slik som Brevet til Hebreerne er.

3 For det er de som tror som går inn til hvilen. Som sagt, i min vrede har jeg sverget: Hvis de skal inn til min hvile. Og det skal derfor være deres egen hvile fra jordens skapelse.

4 For på denne måte er det et sted sagt om hans hvile på den syvende dag: Og Gud hvilte på den syvende dag fullt og helt fra sitt arbeid.

5 Og ved hjelp av dette igjen: Hvis de skal inn til min hvile.

6 Siden det da gjenstår for noen å gå inn til ham, og de som først ble det forkynt ikke kom inn på grunn av ulydighet,

7 er det igjen fastsatt en dag, i dag, gjennom David som snakker, etter så lang tid, som sier: I dag om dere hører hans stemme, forherd ikke deres hjerter.

Dette er talen det henvises til i 3:15. Det er ingen tvil om at Bibelen opererer med to forskjellige David'er. Herren innkaller jo selv den nye David. Se Jer 23:5, 30:9, 33:15, Esek 34:23, 37:24

Legg også merke til at denne gangen er det den nye David som selv sier: "I dag om dere hører hans stemme, forherd ikke deres hjerter." I motsetning til de andre steder der det er Den Hellige Ånd som sier det. Og dagen er i dag.

8 For hvis Jesus (Jud4,5) lar dem hvile. - Nei, han snakker sannelig om en annerledes hvile etter disse dager.

Det er altså en annen hvile enn en himmelsk hvile den nye David snakker om.

9 Derfor gjenstår sabbatshvilen for Guds eget folk.

10 For den som kommer inn til hans hvile, også han hviler fra hans eget arbeid, som Gud hvilte fra sitt eget arbeid.

11 Gå derfor med iver inn til denne hvilen, så at ikke noen på grunn av sin egen kopi av hvilen, faller med sin ulydighet.

12 For Guds ord er levende, og aktivt, og skarpere enn alle tveeggede sverd, det trenger helt inn og deler både sjel og ånd, både marg og bein, og dømmer tanker og meninger.

13 Og ikke noen skapning er usynlig for ham. Men alle er nakne og ligger udekket for hans blick, for han er Ordet for oss.

14 Ha derfor den store øversteprest, som har gått gjennom himler, Jesus, Guds sønn, og hold fast på bekjennelsen.

Jesus er den "store" øversteprest, i kontrast til den "vanlige" øversteprest som nevnes i 2:17.

15 For vi har ikke en øversteprest som ikke kan sympatisere for vår skrøpeligheit, men en som er fristet på alle måter i likhet med oss, uten synd.

Den store øversteprest er uten synd, noe som ikke sies om øverstepresten i 2:18.

16 Han har derfor adgang iblant oppriktiges egen nådetrone. Ved å motta barmhjertighet blir nåden funnet til hjelp i rette tid.

Adgang iblant oppriktige betyr adgang til de som har seg selv som Guds tempel, der han som den store øversteprest gjør tjeneste.

KAPITTEL 5

1 For alle øversteprester blir av mennesker tatt til tjenere, satt i ledelse over mennesker i forhold til Gud. Til både å bringe gave, og å ofre over misgjerninger.

Alle øversteprester som blir ordinert gjennom loven blir av mennesker satt til tjenere.

2 Han har evne til omtanke for dem som er helt uvitende og villedet, og derfor er omsluttet av skrøpeligheit.

3 Og evne, på grunn av denne skyld, som angår denne hopen, og dermed angår ham selv, til å bringe offer over synd.

4 Men ikke noen av dem selv tar denne æren, i stedet han som stevner på vegne av Gud, slik som med Aron.

Det var Moses som salvet Aron. 2Mos40:1-13

5 Og på samme måte roser ikke den som er salvet seg (1:9) av å bli øversteprest, i stedet den som sier til han:

6 Du er min sønn, på denne dag henter jeg deg fram. Og på samme måte sies det et annet sted: Du er prest til evigheten på Melkisedeks vis.

Når det står "den som sier til han", så siktes det til en ordinasjon. Og det er Herren som ordinerer. Se 7:21 som er en ordinasjon. De to bibelhenviisningene i vers 6 sies til samme mann. Dermed er også den nye Melkisedek Guds sønn. Men denne sønn må absolutt ikke blandes sammen med Jesus som Guds sønn. Fordi:

7 Han som i sine kjødelige dager, både klaget og ba om kraft til å redde seg selv fra døden, med høye rop og tårer, og han ble hørt ved ærbødig lydighet.

8 Selv om han er sønn, måtte han lære å ikke trampe på lydigheten.

9 Og perfekt kommer han fram for å adlyde ham som har skapt alt og er evig frelser.

10 Utnevner ved hjelp av Gud til øversteprest på Melkisedeks vis.

Vers 7-9 er en liten forklaring om hvem han er, han som ordinerer, og som tar æren for ordinasjonen.

Vers 10 forteller om at Jesus ordinerer. Og det er han som er lik Melkisedek som blir ordinert.

11 Dette gjelder den som sier til oss mange og vanskelige ord, fordi det er vanskelig å forstå hva vi hører fra ham.

Utnevnelsen gjelder han som er lik Melkisedek. Denne øversteprest og profet har et budskap som er vanskelig å fatte.

12 Og fordi han er forpliktet til å være lærer gjennom tidene (7:21), er det igjen nødvendig å lære dere noen grunnleggende prinsipper om den gåtefulle Gud. Og dere har behov for å ha melk, og ikke fast føde

Han som er lik Melkisedek sitter altså inne med kunnskap om noen av Guds gåter.

13 fordi alle må ha melk, som ikke kjenner rettferdighetens ord. Denne er derfor et barn.

14 Men moden er den som får fast føde, og ved å bruke dette, øver du forståelsen til å skille mellom det gode og det onde.

KAPITTEL 6

1 Derfor, la den grunnleggende lære om Den Salvete forsvinne, når det fullkomne bæres fram,

Her er en direkte påstand om at gjeldende lære om Den Salvete er feil. 13:8-9. 1Kor3:11. I stedet må det inn noen nye grunnleggende prinsipper om hvem Gud er. 5:12. Se også definisjoner, punkt 1. Men når det gjelder andre ting er det mye riktig.

ikke om igjen å legge ned grunnvullen om omvendelse bort fra døde gjerninger,

2 og trofasthet mot Gud, dåpslære, håndspåleggelse, de dodes oppstandelse, og evig dom.

3 Dette skal vi også gjøre, hvis Gud tillater det.

4 Det er umulig for dem som en gang er blitt opplyst, har smakt både den himmelske gave og vært del i Den Hellige Ånd

5 og har smakt både Guds gode ord og kraften som gjør en i stand til evigheten –

6 og så faller fra – å igjen bli fornyet mot anger. Igjen korsfester de selv Guds sønn og stiller ham åpenlyst til skam.

7 For jorden drikker regnet som gang etter gang kommer over den, og bærer brukbar avling til de som gjennom å lytte, og dyrker, får del i velsignelsen fra Gud.

8 Men bærer den torn og tistler, blir det forkastet og forbannelsen nær, og det ender med at det brennes.

9 Men vi er overbevist om at dere, som er elsket, er bedre og holder fast ved frelsen, selv om vi snakker på denne måten.

Dere, som er elsket, er Hebreerbrevets målgruppe. Israelerne.

10 Fordi Gud ikke er urettferdig, glemmer han deres udåd og hans besvær med den kjærlighet som ble vist mot hans navn, han hjelper sine hellige og står til tjeneste.

For nå vil han hjelpe Israels barn. 8:12

11 Men hver den som lengter etter det han vil vise dere, fortsetter å ha full visshet om disse fremtidsutsikter helt til slutt. Slik at en ikke blir sløv.

De fremtidsutsikter Gud vil vise israelerne er følgende:

12 Og så følgende: Ved hjelp av tro og utholdenhet oppnås løftet.

Dette løftet er uten tvil landløftet til Abraham og det israelske folk. Løftet er nevnt mange steder i Gamle Testamente.

13 For Abraham er gitt løftet av Gud, for ved dette har ingen fått et større løfte med ed, samtidig sier han selv:

14 Er månen velsignet, er dere velsignet, (Sal72:7, Jer31:35-36, 33:25-26) og dere skal øke i antall.

15 Og ved tålmodighet oppnås dette løftet.

Landløftet er Hebreerbrevets hovedbudskap.

16 Ja visst, for menneskeslekter har ved seg selv erklært en større ed, og all deres motsigelser tar en slutt når eden blir stadfestet.

Typiske representanter for disse menneskeslekter finnes i forskjellige konstruksjoner: Den lutherske menighet, den islamske forsamling, den katolske kirke, de ortodokse kirker o.s.v. 1Kor3:9-16.

17 De som er arvinger til løftet lengter kanskje så mye mer etter Guds oppmerksomhet.

Israelerne venter fortsatt på sin Gud.

Denne plan forandres ikke av ham. Gjennom eden garanterer han to ting å være uforanderlig:

18 At noen umulig kan lyve for Gud, og en sterk oppfordring om å ta tilflukt i et fremsatt håp.

De som overprøver Guds løfte til Israel lyver. Derimot er det viktig å tro på profetien om landløftet. Håpet det skrives om er håpet og lengselen etter en ny dag for Israel, soloppgangen for Israel, som er fremsatt også gjennom Guds brev til hebreerne.

19 Som er som et anker å ha for sjelen, både trygt og fast, og som går inn til ens eget innerste forhold.

Å ta tilflukt i et fremsatt håp er det samme som å tro. Med innerste forhold menes bevisstheten og troen. Troen er det aller helligste.

20 Hvor en går foran på vegne av våre (løfter) inn til Jesus, som på Melkisedeks vis er øversteprest til evigheten.

Det er han som er lik Melkisedek som er veiviseren inn til Jesus, for Jesus befinner seg bak det innerste forhold i Guds tempel.

KAPITTEL 7

1 Fordi denne Melkisedek, som var konge i Salem og prest for den høyeste Gud, møtte Abraham da han vendte tilbake etter slaget mot kongene, og velsignet ham,

Å være prest på Melkisedeks vis er å være prest for den høyeste Gud, men det er også å være konge i Jerusalem, samtidig. 1Mos14:18, Sal76:2,3

2 og fordi dette skjedde, delte Abraham tiende av det hele.

I det å dele tiende ligger det også et element av underkastelse. Generelt kan en si at det er innrømmelse av underkastelse når en deler eller betaler tiende.

Først var det med sikkerhet tolket at han var Rettferdighetens konge, men etterpå at Salems konge også er han som er Fredens konge:

Allerede på apostlenes tid hadde israelittene ventet lenge på en sterk konge. Luk24:21. Det skulle være en rettferdig konge. 2Sam23:3, Jer23:5. Og salme 110 forteller om en sterk konge som skal underlegge seg Israels fiender. Han som er lik Melkisedek ble på den tid tolket til å være denne kongen. Noe som også er riktig. 1:8. Og Jesus er Fredens konge:

3 Farløs, morløs, uten aner, og ikke begynnelses dager, og ikke et liv som slutter, ikke som før, men Guds sønn skal være prest til evigheten.

Bibeloversettelser i dag tolker Jesus til å være den nye Melkisedek, Salems konge. Altså: Ikke som før.

4 Og legg merke til storheten i at patriarken Abraham ga tiende av byttet.

Siden Abraham ikke lenger lever, er det nærliggende å tenke på den samme storhet når Abrahams ætt underkaster seg den nye Melkisedek.

5 Og er det ikke slik at presteskapet til Levis' sønner mottar tiende av folket gjennom befaling i loven?

Folket, som er Abrahams etterkommere, underkaster seg loven ved å betale tiende.

Dere er deres egne brødre, og da utgått fra Abrahams liv,
6 ikke regnet som nedstammet fra ham, men betaler tiende som Abraham, og som har løftet om å få velsignelse.

Siden israelfolket ikke kjenner Gud, er de ikke regnet som Abrahams barn, Rom9:6-8. Men de har et løfte om å få kjenne han.

7 Men i tillegg til hele motsigelsen, mangler på grunn av det, en overordnet velsignelse.

Motsigelsen som nevnes i vers 2 og 3 er at Salems konge også er han som er Fredens konge. Dermed er det enda en gang slått fast at Jesus ikke er den nye Melkisedek. Og på grunn av nevnte vranglære i alle menigheter er det ingen til å velsigne Israel. Ikke før han kommer, han som er lik Melkisedek. 12:28, 13:25.

8 Og her er det faktisk et dødelig menneske som mottar tiende.

Å være prest på Melkisedeks vis er også å motta tiende, eller om en vil, få underkastelse. I 1:4-6 er det vist at han som er lik Melkisedek kan være et dødelig menneske.

Men på dette sted blir det bevist fordi han lever,

9 og, som ord forteller: gjennom Abraham og Levi mottas tiende og betales tiende

10 ettersom han fortsatt var av sin fars liv, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

Siste del av setningen er ikke oversatt. Men ifølge Strong Strongest Ordbok betyr disse ord som følger: ὅτε – når (when), συνήντησεν – treffer/skjer (happens) αὐτῷ - han selv (himself), ὁ – som er (who is), Μελχισεδέκ – Melkisedek (Melchisedek).

11 Hvis det da er slik at fullendelse kan skje ved levittisk presteskap – som folket var lovbundet til – hvorfor må en annen stå fram som er prest på Melkisedeks vis, og ikke på det vis Aron hevdet?

12 Presteskapet må forandres, og det er en nødvendighet når loven blir etterlatt.

13 For hvem dette blir sagt om, er fra en annen slekt, fra en som ikke noen gang har gjort tjeneste ved alteret.

Han som er lik Melkisedek er fra en annen slekt.

14 Det er klart fordi vår Herre ble oppreist av Juda. Moses snakket ikke til noen av den slekten om presteskap.

15 Og dette blir enda klarere, når det står fram en prest av et annet slag som er lik Melkisedek.

For at det skal bli klarhet på to nivåer, må den nye Melkisedek fraskrives slektskap, ikke bare av Juda sin stamme, men også av hele Israels stamme.

Han er av Isaïs rotskudd. Jes11:1. Alle mennesker på jord er av Isaïs rotskudd. Spørsmålet er heller hvor dypt i roten under Isai, ens egen stamme er skutt opp.

16 Ikke en som tiltrér ved kjødelig befaling gjennom loven. I stedet gjennom det uendelige livs kraft.

Det uendelige livs kraft – Guds ord – Bibelen – 7:21.

17 For han er gitt dette vitnemål: Du skal være prest til evig tid på Melkisedeks vis.

For det første skal han som er lik Melkisedek være prest. Dernest får han et løfte om en plass i himmelen. Dette er tilsvarende det løftet både David og Salomo fikk. 2Sam23:5 og 2Sam7:13

18 Tiltredelse ved befaling (gjennom loven) er satt til side fordi det har svakheter og er ulønnsomt.

19 For ikke noen blir fullkommen etter loven, men bedre håp bringes inn, gjennom en som nærmer seg Gud.

Den nye pakt har et bedre håp enn loven.

20 Og det er mye storhet i en ed når den ikke er gitt ved seg selv, for (levittiske) prester som tiltrer blir tatt i ed ved seg selv.

21 Men han som her blir tatt i ed, er på grunnlag av det som sies til ham. Herren tar ham i ed og skifter ikke mening: Du skal være prest til evig tid på Melkisedeks vis.

Her i dette vers blir den nye Melkisedek tatt i ed.

22 Han tiltrer i samsvar med en så mye bedre pakt som er garantert av Jesus.

Han som er lik Melkisedek tiltrer i samsvar med den nye pakt. 8:8-12. Jer31:31-34.

23 Og de er mange de prester som skal tiltre, for døden hindrer dem i å fortsette.

24 Og dem, fordi de er lydige mot ham til evigheten, deres prestedømme skal stå fast.

Israel har mange generasjoner å se fram til med sine nye landegrenser og sin nye pakt. Jes 59:21.

25 Og derfor er de som kommer frelst og gjort i stand til fullendelse ved Gud, til det evige liv som er formidlet for dem.

De som kommer er etterkommere av han som er lik Melkisedek.

26 For oss er dette den Ordentlige øversteprest: Hellig, ulastelig, ubesudlet, skilt fra synden, og lar mektige tegn skje på himmelen.

Alle andre øversteprester er bare en skygge av den Ordentlige øversteprest - eller den Store øversteprest. 4:14-15.

27 Som ikke har behov for hver dag, slik som øversteprestene, å bære fram offer, først over hans egen synd, så over folkets synd. Fordi han gjorde det én gang. Han bar fram seg selv.

Jesus Den Salvete døde på korset.

28 Loven har en svakhet fordi mennesker bestemmer hvem som skal bli øversteprester. Men den eden som er befalt gjennom Ordet: "Du er sønn til evigheten" - er gjort perfekt.

I dette kapitlet er tre typer øversteprester presentert. Øversteprester av levittisk slekt, en som er lik Melkisedek som er av en annen slekt, og Jesus som den Store øversteprest.

KAPITTEL 8

1 Men poenget i det som er sagt:

Så kommer poenget med det som er skrevet i Hebreerbrevet. For dette er kjernen i budskapet om landløftet og den nye pakt. Det er vanskelig å forstå, men er forsøkt forklart med noen figurer.

Den øversteprest vi har er som dette: Han sitter ved høyre side av Hans Majestets trone i himmelen.

2 Han er en hellig tjener, og dette er det riktige tabernakel, som er satt opp av Herren, og ikke av mennesker.

Vers 1 og 2. Herren gjør den himmelske tjeneste ved å formidle og utøve nåde til de som tror.

3 For alle øversteprester er til for å både ofre gaver og utpeke offer. Derfor, av denne grunn, er det nødvendig at det er en som også kan dette.

4 For hvis det er slik at han var i landet (Israel), var han ikke en hvilken som helst prest. De som er slike prester fremlegger gaver gjennom loven.

Vers 3 og 4 sikter til han som er lik Melkisedek. Utpeke offer betyr å sortere ut riktig lære. Ofre gaver betyr å formidle denne lære. Blant annet å formidle budskapet om den nye pakt.

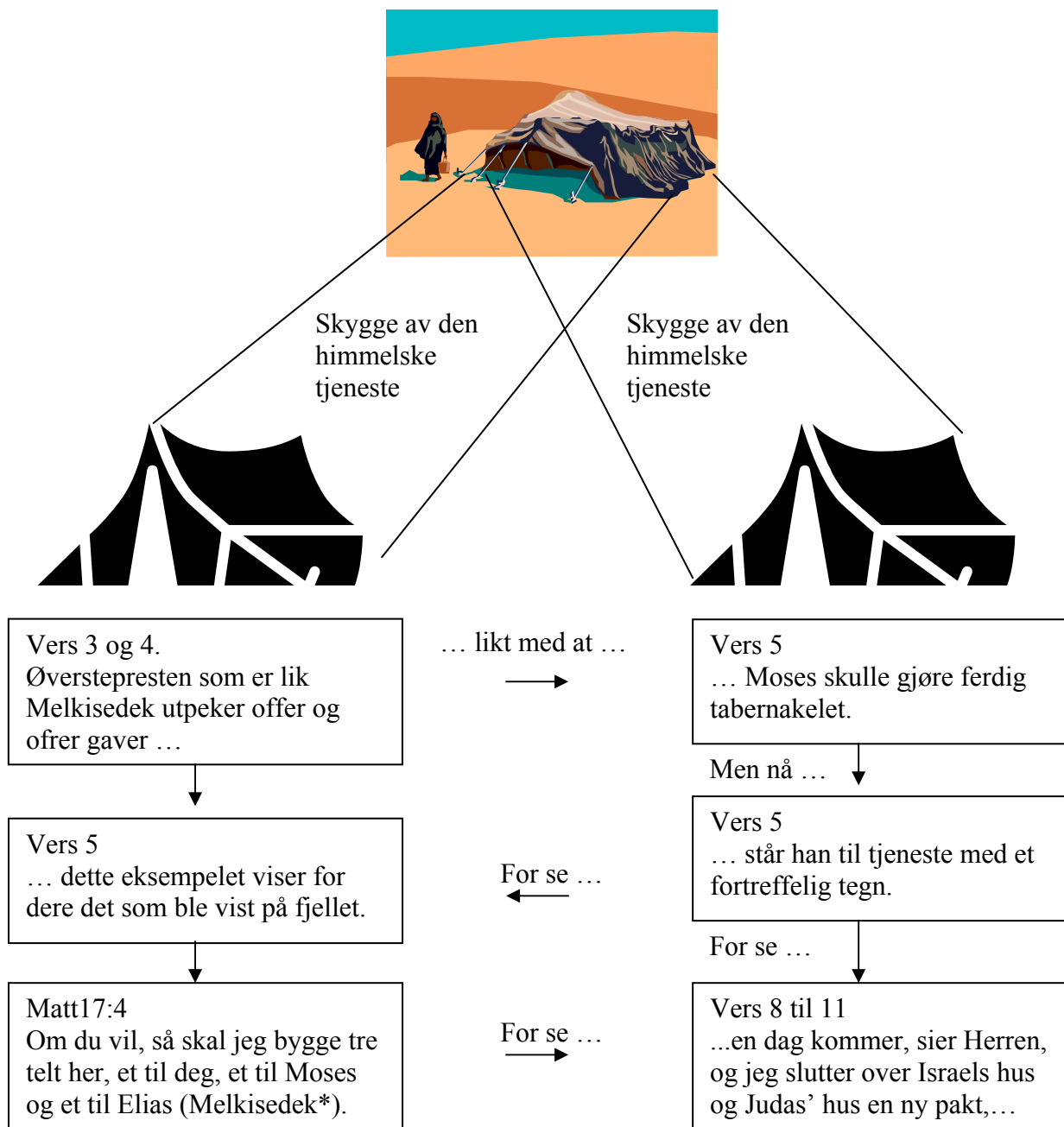
5 Dette er et eksempel, og en skygge av den himmelske tjeneste (Vers 3 og 4 er en skygge av vers 1 og 2), likt med at Moses skulle gjøre ferdig tabernakelet.

Se, for han sier: Alt som gjøres gjennom dette eksempelet viser for dere det som ble vist på fjellet, men nå står han til tjeneste med et fortreffelig tegn.

Dette eksempelet er et fortreffelig tegn basert på det som ble vist på fjellet.

Se figur neste side.

Vers 1 og 2. Den store øversteprest,
en hellig tjener ved det himmelske tabernakel.

Det er dette alle profetene har skrevet om, Matt11:13-15, Apg3:24-26. Davids falne hus skal bygges. Amos9:11, Apg15:16.

De to teltene i figuren er tegnet like. Men i virkeligheten er de forskjellige. For ifølge 3:3 er byggverket basert på den nye pakt større enn Moses' byggverk.

2Pet1:18 Og dette var den stemme vi hørte sendt ut fra himmelen, med Ham selv tilstede ved det hellige fjell.

19 Og hold fast på dette profetiske ord, som dere gjør vel i å akte på, som en skinnende lampe på et mørkt sted, inntil hvilken dag gryr, og morgenlyset stiger opp i deres hjerter.

Peter bekrefter at synet på fjellet tilhører tiden for Israels frelse.

Mal3:1 Se, Jeg sender min budbærer, og han vil rydde vei for meg. Og plutselig skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker. På samme måte paktens budbærer, som dere med glede lengter etter. Se - han kommer, sier hærskaenes Herre.

Malaki3:1 er Hebreerbrevet samlet i ett vers.

Han som er lik Melkisedek er paktens budbærer, 9:9. Elias er paktens budbærer, Matt11:10,14.

Han som er lik Melkisedek kommer først til Herrens Tempel, 7:21-22, 8:4-6. Elias kommer først til Herrens Tempel, Mal3:1, kombinert med Mal4:5. Budbærerens tempel er omtalt litt senere i Hebreerbrevet.

Han som er lik Melkisedek er han som israelerne lengter etter, Sal110. Elias er den israelerne lengter etter, Matt17:10

**Dette viser at den nye Elias er helt lik Melkisedek.*

Gud tildeler mennesker navn etter hvilken karakteristikk eller oppgave hver enkelt har i bibelhistorien. Har et menneske flere oppgaver, får det gjerne flere navn. Et annet eksempel på dette er når Jesus bevisst blander døperen Johannes med Elias. Matt17:11,12. Dette betyr at en mann med Elias og Johannes sine karakteristikk står igjen å komme. Og det er nettopp i forbindelse med synet av de tre teltene at Jesus forklarer sammenhengen mellom Elias og han som skal komme.

Luk1:17 Og en lik (Johannes) vil gå foran på vegne av ham (Herren) i Elias' ånd og kraft, for å vende fedrenes hjerter til barna, og (vende om) ulydige med kunnskap om rettferdighet, og å gjøre Herrens folk (israelerne) forberedt.

Det er om ham alle profeter har skrevet. Mat11:13-15

Han som skal komme som Israels redningsmann blir både konge i Jerusalem, og prest for den høyeste Gud. Sak6:13. Bare en person tidligere i bibelhistorien har hatt begge disse embeter, og det er Melkisedek. 1Mos14:18. Derfor velger Gud navnet Melkisedek for å beskrive tjenesten til sin budbærer.

6 Hvor stor og mye bedre den pakt er som han formidler, la det være på bedre løfter det blir satt en lov.

7 For hvis den første lov var uklanderlig, ville den ikke på en måte bli satt på andre plass.

8 Det er funnet feil for han sier: For se, en dag kommer, sier Herren, og jeg slutter over Israels hus og Judas hus en ny pakt.

9 Ikke som den pakt jeg gjorde med deres fedre i de dager da jeg tok min hånd i deres og ledet dem bort fra landet Egypt.

Fordi de ikke ble stående ved min pakt, forsømte jeg dem, sier Herren.

10 For denne nye pakten vil jeg forpakte med Israels hus i disse dager, sier Herren, å gi min lov i deres sinn, og skrive det inn i deres hjerter, og jeg vil være deres Gud, og de skal være et folk for meg.

11 Og hans naboer skal ikke i det hele tatt lære hverandre, og hver av hans brødre skal si: Kjenn Herren. For alle skal kjenne meg. Fra de små til de store.

De skal ikke lære hverandre, fordi læren kommer gjennom han som er lik Melkisedek. 5:11-12, 8:3, 9:9.

12 Fordi tilgivelse vil bli gitt deres urettferdighet og den vil aldri mer bry meg.

Det er israelfolkets urettferdighet som blir benådet. Kollektiv avstraffelse avskaffes for israelerne. Dette er en skygge av den Himmelske nåde.

13 I det som sies: Nytt, har han foreldet det første. Nå er det utgått og gammelt, nær borte.

Det er et krav at den første lovbestemmelse avskaffes. Men ifølge dette vers skal den ikke helt avskaffes. Forklaringen ligger i neste emne:

KAPITTEL 9

1 Behold riktignok derfor også tjenesten ved den første lovbestemmelse, det som er en jordisk helligdom.

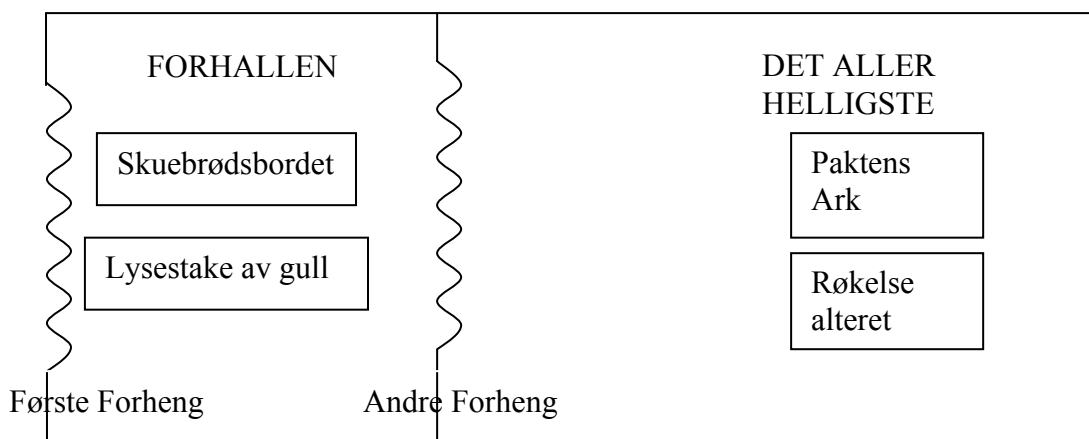
Tjenesten ved den første lovbestemmelse skal beholdes, men da bare som en lignelse. 9:9.

2 For det første tabernakelet ble satt opp, kanskje med både lysestake og bord, og så innvielse av deres eget brød, som noen kalte hellig.

3 Men gjennom det andre forheng i tabernakelet, som kalles det aller helligste, er et gyllent røkelsesalter,

4 og paktens ark tildekket av gull på alle sider, og i krukken av gull er det kanskje manna, og Arons stav stikker opp, og steintavlene med sin pakt.

5 Men høyt over dette er kjerubene som kaster glans over soningstedet. Om disse skal det ikke snakkes i detalj om nå.

6 Men som dette og på denne måte er det satt sammen. Ja visst, for til det første forheng har gjennom alle tider prester gått inn, og gjort tjeneste for dere.

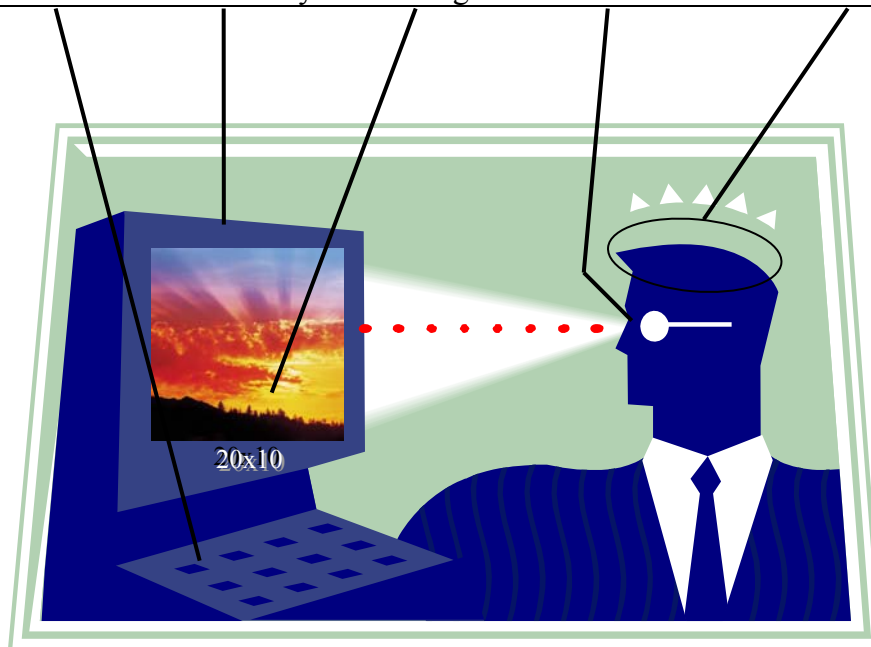
7 Men til det andre går bare øverstepresten årlig om og om igjen, ikke uten blod, den som fremlegger på vegne av ham selv og folkets egen ufrivillige synd.

Som dette og på denne måte er det satt sammen.

8 Det er klart at Den Hellige Ånd enda ikke har vist veien til deres egen helligdom (veien til Guds Tempel), når dere enda lar det første tabernakel vedvare.

GUDS TEMPEL

Første forheng - Forhallen - Soloppgangen - Andre forheng - Det Aller Helligste
Lysestake av gull

10:20 Helligdommen er (med denne figuren) innviet for oss, en ny og levende vei, gjennom ens eget forheng.

Veien til deres egen helligdom går gjennom første forheng, der presten - han som er lik Melkisedek - går inn med offeret, som blant annet er læren om en ny dag for Israel. Derfor soloppgangen. 6:12-19, 2Sam23:3,4 Videre gjennom forhallen som ifølge profeten Sakarja5:1-4 har samme lengde og bredde som forhallen i Salomos tempel, 1Kong6:3. Og det er fra forhallen viktige meldinger forkynnes til hele folket, Jer19:14, 26:2. Men gjennom det andre forheng, inn til Det Aller Helligste i hvert enkelt menneske, går bare øverstepresten, som er Herren.

Det er dette tempel profeten Esekiel ser når han i ånden blir plassert ved inngangen som vender mot soloppgangen. Esek44:1-3

9 Så lenge det er uttrykt med lignelse inntil den tid det blir presentert, gjennom den som bringer både gaver og offer (8:3), har en absolutt ikke kraft til, som gjennom samvittighet, å gjøre fullkommen bare ved å tjene dette:

10 Ved mat og drikke og forskjellig seremoniell vasking og forskrifter om kjøtt, inntil rette tid da en ny orden blir lagt fram.

En ny orden er den nye pakt, denne gang for Israel. 8:8-12. Den nye pakt settes ikke i kraft før lignelsen er forklart. Det har vært mulig å oversette, men ikke å forklare hele Hebreerbrevet før dataalderen.

Hebreerbrevet er det eneste kjente brev Paulus har skrevet til hebreere. Ifølge Peter er det nettopp i dette brev det er saker og ting som er vanskelige å forstå. 2Peter3:15-16. Og dermed feiltolket. At du i din bibeloversettelse finner en helt annen historie enn den som her er fortalt, har sin forklaring i disse to vers:

2Pet3:15 Og la Herrens tålmodighet føre til vår (israelernes) frelse. Noe som også vår kjære bror Paulus skriver om til dere (hebreere), etter den visdom som er gitt ham.

16 Og som i alle de brev han forteller om dette, er det noe i det (brevet til hebreerne) som er vanskelig å forstå, hvilket de som er uvitende og ustabile fordreier, som de også gjør med resten av skriftene, til deres egen fortapelse.

11 Men Den Salvede ankommer som deres egen øversteprest med de kommende goder, gjennom sitt større og fullkomne tabernakel,

12 ikke laget av hender, dette betyr at det er, ikke ved sine skapte ting, heller ikke gjennom blod av bukker og kalver, men ved hans eget blod går han inn til helligdommene en gang for alle. Da er det evig frelse å finne.

Den som tar imot Den Salvede som sin øversteprest finner evig frelse.

13 For hvis det er blod fra okser og bukker, og aske fra kviger som stenkes på de som har blitt urene, som helliggjør med sitt legemes renhet,

14 hvor mye mer vil Den Salvedes blod, hvilket han selv frembrakte plettfri ved Guds evige Ånd, rense samvittigheten deres mot døde gjerninger, til det som er å tjene den levende Gud?

En beskrivelse av den nye pakts tjeneste.

15 Og ved denne nye pakt er det formidlet slik at død er blitt til deres egen frelse når denne første pakt brytes, den som mottar løftet får evig barmhjertighet i arv.

16 For som det alltid er med et testamente, død er en nødvendighet for å frembringe hans fastsatte pakt.

17 For den som testamenterer må med sikkerhet være død, for det settes ikke i kraft når den som skriver testamentet lever.

I dette tilfellet er det den første pakt som må dø.

18 Fordi heller ikke det første er innviet uten blod. For all befaling gjennom loven ble sagt av Moses til hele hans eget folk:

19 Ta blodet fra kalver og bukker, med vann og skarlagensrød ull og isop.

Tjenesten ved den første pakt ble innviet med blod. Så også den nye pakt:

Han (Herren) stenker både bokrullen og hele dette folket, og sier:

20 Dette blodet med sin pakt gir befaling til dere, han som er Gud.

21 Og tabernakelet, men også alle redskaper til tjenesten stenker han på samme måte med sitt blod.

At det er Herren, og ikke Moses som stenker bokrullen, er det ingen tvil om, når han stenker med sitt eget blod. Men folket er det samme. Det israelske folk. Tabernakelet er helligdommen, og alle redskaper er redskaper i den nye Melkisedeks tjeneste. Se figur av Guds tempel.

22 Og gjennom blodet er nesten alle rensset i samsvar med denne loven, og uten å skjenke blod er det ingen tilgivelse.

23 Derfor er det nødvendig, riktignok er dette en himmelsk modell på deres egen tjeneste, for renselse, men hvor det himmelske har et bedre offer med sikte på dette.

Nesten alle av det israelske folk blir rensset for synd.

24 For han går ikke inn en hellig inngang laget av menneskehender, han som er salvet (til øversteprest), motstykket til deres egen virkelige (øversteprest), men inn til ham selv i himmelen, og så presenteres hans eget ansikt for Gud på vegne av oss.

Et himmelsk forbilde for tempeltjenesten.

25 Det er heller ikke sånn at han ofrer seg selv mange ganger, som de øversteprester som går inn til helligdommen i årevis med blod fra andre.

26 For da måtte han ha lidd mange ganger fra verden ble til. Men nå, en gang til, ved slutten av deres egen tidsalder, gjøres det kjent at misgjerninger tas bort gjennom sin egen ofring av ham.

Første gang dette ble kjent var på Jesus sin tid.

Deres egen tidsalder er tiden under loven – tiden frem til den nye pakt settes i kraft.

27 Og som den storhet det er å være utpekt som menneske å dø en gang, men da i samsvar med dette reglement. På samme måte med Den Salvete, som en gang er ofret for å bære manges misgjerninger,

28 de skyldfrie tas bort fra den andre død, og han møter dem som venter, til frelse.

Alle må gjennom den første død. De skyldige må i tillegg inn i den andre død.

KAPITTEL 10

1 For loven er en skygge av deres egne kommende goder, det (de kommende goder) er ikke den samme etterligning av deres egne ting. Dere ofret det samme år etter år for å komme fram til det evige, men klarte aldri å komme til det fullkomne.

De kommende goder er frelse ved tro. Deres egne ting er tjenesten ved tempelet.

Loven er en skygge av frelse ved tro. Frelse ved tro er ikke en etterligning av loven.

2 For burde en ikke da slutte å ofre ved hjelp av de som står til tjeneste som ikke har samvittighet mot synd, når en må renses om og om igjen?

3 Men på grunn av dette skal synden minnes år etter år.

4 Det er umulig for blod av okser og geiter å ta bort synd.

5 Gå derfor inn til der folk bor, (Sak5:4) og si: Ofring og ritualer skal ikke mer gjøres. Men et himmelsk legeme er forordnet til meg.

6 Og brennoffer hjelper ikke mot synder.

Dette er en beskjed til han som er lik Melkisedek, som er forpliktet til å være prest. 5:12.

7 Da sa jeg: For se, jeg er med i innholdet av bokrullen, sannelig, i den Hellige Skrift om at jeg gjør en jobb, Gud, det er din vilje.

Måten dette er skrevet på viser at vedkommende blir overasket over å finne seg selv omtalt i Bibelen.

Jobben med å gå inn til "der folk bor" gjøres enkelt og greit med internett.

8 Tidligere ble det sagt at ofring og ritualer og brennoffer angår synd begått uten vilje. Det blir heller ikke tilfredsstillende resultat før loven er ofret, da er det harmoni.

9 For se, han er kommet for å gjøre, o Gud, din vilje. Å ta livet av den første, så at den andre kan stå.

Det som skal ofres er loven. Den første pakt skal vike for den andre pakt. Jesus sier i Matt5:17 at han ikke er kommet for å ofre loven. Dermed sier han samtidig at det er en annen enn ham selv som skal ofre loven.

10 På grunn av hans vilje (Guds vilje) er vi helliggjort gjennom ofring av Jesus Den Salvedes eget legeme en gang for alle.

11 Og faktisk alle prester har gjennom tidene stått til tjeneste, og de har mange ganger brakt offer, hvilket aldri har hatt mulighet til å ta bort synd.

12 Men han (Jesus) brakte offer én gang over synd for alle tider, han tar plass ved Guds høyre,

13 venter på det som gjenstår inntil hans fiender er plassert som en fotskammel under hans føtter.

Gud er Ånd. Joh4:24. Det er Ånden som har all makt. Men det er Herren, som også kalles Jesus, som utøver makten. Joh5:19. Matt28:18. Derfor er uttrykket Guds høyre brukt. Likt med at vi gjør ting med høyre hånd.

Det som gjenstår er de første krigene i syvårsuken. Syvårsuken omhandles ikke i Hebreerbrevet.

14 For én fullkommen ofring gjør dem som helliggjøres i stand for alle tider.

15 Men Den Hellige Ånd bevitner også for oss. For etter det som er sagt på forhånd:

16 Dette er pakten som jeg befaler for dem i de dager, sier Herren, å gi mine lover i deres hjerter, og skrive dem opp i deres sinn.

17 Og deres synder og deres ondskap skal aldeles ikke engasjere meg mer.

18 Men der hvor det er tilgivelse av disse, skal ikke mer ofres angående synd.

19 Ha derfor, brødre, frimodighet til å gå inn i deres egen helligdom ved hjelp av Jesus sitt blod,

For nå er den nye veien inn til helligdommen gjort kjent, 9:9.

20 som er innviet for oss, en ny og levende vei, gjennom ens eget forheng. Med dette menes at det er med sin legemlige utgave av det.

Dette vers er brukt som forklarende tekst under figuren som viser Guds Tempel.

21 Og en mektig prest i dette Guds Tempel,

22 kommer til iblant sanne hjerter med full sikkerhet i troen, han stenker hjertene bort fra dårlig samvittighet, og han vasker legemet med rent vann.

Gud etablerer tempel kun hos den som tror.

23 Hold fast ved bekjennelsen med sitt usvikelige håp, pålitelig fordi dette er forsikret. (7:22)

24 Og granske hverandres uenighet om kjærlig og god tjeneste,

25 ikke svikte deres egen forsamling, akkurat som noen har til vane, men i stedet formane.

Noen mener det ikke er kjærlig og god tjeneste å melde om hevn mot Israels naboer. For det som nå kommer har uhyggelige dimensjoner:

Og så til noe stort: Hvor stort det er å vokte når dagen nærmer seg.

Den dag som nærmer seg er dagen med Guds hevn over Israels naboland. Mange tusen års undertrykkelse skal hevnes.

26 For når vi synder med vilje etter å ha tatt imot kunnskap om sannhet, tar ofring ikke mer bort synd,

27 men enhver kan forvente en fryktelig straff, og en brennende flamme skal fortære de som motsetter seg.

Også araberne får mulighet til kunnskap om den eneste virkelighet.

28 Enhver som forkastet Moses' lov med to eller tre vitner måtte dø uten nåde.

29 Hvor mye, tror dere, verre straff fortjener de som tramper på Guds sønn, og gjør blodspakten uren med henblikk på ham som helliggjør, og spotter Nådens Ånd?

Men vil araberne motsette seg?

30 For vi vet at dette er sagt: Meg hører hevn til, jeg vil gjengjelde, sier Herren. (5Mos32:35) Og igjen, Herren skal dømme sitt folk. (Esek7)

Her nevnes eksempler på hva som kan skje med folk som motsetter seg.

31 Det er fryktelig å falle i Den Levende Guds hender.

Hendelsen som Moses snakker om i 5Mos32:28-43 er Guds hevn over hedningefolkene. Hans fiender, araberne, vil ifølge 10:29 gjøre seg fortjent til streng straff. Kanskje enda verre enn de som brøt Moseloven. Og israelerne vil denne gang bli frikjent. 5Mos32:36 Men det er mulig også for noen arabere å unnslippe denne vrede ved å flykte. Dette ifølge Gamle Testamente. Jes16:1-4. Jer48:9.

32 Men husk på dagene som var før, i hvilke dere ble opplyst, måtte holde ut i mye strid og fortvilelse.

33 Ja visst var det slik, både vanære og vanskeligheter til allmenn beskuelse. Men sånn var det, at deltakerne hadde en slik oppførsel.

Deltakerne er konkurrenter i Det Store Kappløpet som omtales i kapittel 12.

34 For også de som satte min sympati for dere i lenker, og beslagleggelse av deres eiendom så de frem til med glede, burde ha forstått ved hjelp av ham, at det er bedre eiendeler i himmelen å stå fast ved.

Det er araberne som så fram til beslagleggelse av Israels land. De burde ha forstått hva som var i emning ved hjelp av Guds ord. Konklusjonen i etterkant er at de ikke ville høre. Dermed vet vi på forhånd utfallet av krigen mot araberne. Legg også merke til at krigen blir av Gud i 10:25 betegnet som noe "Stort". Jer30:7.

35 Kast derfor ikke bort deres dristighet, hvilket har en enorm belønning.

36 For enda er det nødvendig, at det som er Guds vilje, blir gjort for å motta løftet.

37 For om veldig, veldig kort tid, kommer den som komme skal, for det tar ikke lang tid.

38 Og av riktig tro skal han leve. Men hvis han trekker seg tilbake, har min sjel ikke behag i ham.

39 Men vi er ikke av dem som trekker seg tilbake til undergang, men i stedet tror til livet er oppnådd.

Han som er lik Melkisedek opplever et sterkt press om å trekke tilbake sine dristige ord, men han holder stand. Dette gjelder også Paulus.

KAPITTEL 11

1 Men tro er å ha tillit til håpet, visshet for ting en ikke har sett.

2 For ved hjelp av dette gav de eldste vitnesbyrd.

Israelernes håp er landløftet, og det som følger med landløftet.

3 Ved tro skal en forstå de gjeninnførte evige Guds ord, inntil det som ikke er fra de ting som har skjedd, skal skje synlig.

Gjeninnførte ord er ord som er sagt tidligere. Landløftet ble formidlet til Abraham, 1Mos17:7-8. Og frelse ved tro ble forkynt for nesten 2000 år siden. Altså landløftet og den nye pakt. Uten tro kan en også forstå Guds gjeninnførte ord, men da gjerne først når disse ord går i oppfyllelse. Dette skal mange, ikke bare se, men smertelig få erfare. For en hovedbestanddel av den nye pakt er en fullstendig knusing av de fleste av Israels verste fiender.

4 Ved tro bar Abel fram for Gud et bedre offer enn Kain. Ved det vitnesbyrd han ga ble han rettferdig, for han vitnet om Guds gaver. Og ved sin tro taler han ennå etter sin død.

5 Ved tro ble Enok tatt bort uten å kjenne døden, og han ble ikke funnet, fordi Gud tok ham til seg. For før hans opprykkelse ga han vitnesbyrd med Guds velbehag.

6 Men uten tro er det umulig å behage, fordi en må tro for å komme til Gud, fordi han er til, og de som finner ham blir belønnet.

7 Ved tro ble Noah varslet om noe som ikke enda var sett, i ærefrykt bygde han en ark til redning for sin familie, fra denne verdens fordømmelse, og ved sin tro skal han arve rettferdighet.

8 Ved tro var Abraham lydig da han ble kalt til å gå til det sted hvor hvem skal ta det til arv. Og han gikk av sted uten å vite hvor han kom.

9 Ved tro kom han som en fremmed til sitt løftes land, som tilhørte andre, han bodde i telt sammen med Isak og Jakob, som er medarvinger til det samme løftet.

10 For de så fram til den by som har et fundament, hvilket har en fagmann og bygningsmann i han som er Gud.

11 Og ved tro fikk Sara kraft til å grunnlegge en utvalgt ætt av henne selv, og føde liv i rette tid, fordi hun var trofast mot det som var lovet.

12 Derfor ga hun fødsel til første ledd, og disse som til nå har dødd, et stort antall som stjernene på himmelen, og talløse som sanden på sjøens strender.

13 Ved tro døde alle disse, uten å motta løftet, men ifra lange avstander skal de plutselig forstå, og bli overbevist, og hilse, og bekjenne at de er utenlandske og fremmede i landene (de bor i).

Ingen av Abrahams utvalgte ætt har til nå mottatt løftets land. Men fra lange avstander skal de plutselig begynne å tro på løftet. Dette betyr at noe stort er i emning.

14 For de som sier som dette viser at de ser etter et hjemland.

15 Og hvis de faktisk vet hvilket ledd de er gått ut fra, har de riktignokk nå mulighet til å komme tilbake.

Mange israelere kommer til å flytte hjem til Israel.

16 Men nå er det noe bedre å streve for, det er det himmelske. Derfor skammer de seg ikke over han som er Gud, de roper på Gud at han må forberede en by for dem.

Gud tar bort sløret som er lagt over israelerne fordi de leser ord som står skrevet i en bokrull. Jes29:10 og 18

17 Ved tro bar Abraham fram Isak for å bli testet, og ofre den eneste som skulle motta løftene, 18 for han har sagt at gjennom Isak kaller jeg ditt avkom.

Ismaels sønner er ikke medregnet til løftet.

19 Og han regnet med at det var mulig for han som er Gud å oppreise han fra døden. Og hvorfra han på liksom gir det tilbake.

20 Det gjaldt tro når Jakob og Esau ville velsignes av Isak.

21 Ved tro velsignet den døende Jakob hver av Josefs sønner. Og han tilbad, bøyd over enden av sin stav.

22 Ved tro tenkte Josef, før han døde, på Israels barns utgang, og han gav forskrifter om hva de skulle gjøre med hans ben.

23 Ved tro holdt Moses' foreldre barnet skjult i tre måneder etter hans fødsel. For de så at han var så fagert et barn, og da fryktet de ikke for kongens bud.

24 Ved tro nektet Moses, da han var blitt stor, å kalles sønn av Faraos datter.

25 Han valgte heller å lide ondt sammen med Guds folk enn å ha en kortvarig fornøyelse av synden.

26 Han aktet Den Salvedes vanære for en større rikdom enn skattene i Egypt, for han så fram til belønningen.

27 Ved tro forlot han Egypt uten å frykte for kongens vrede. For han holdt ut som om han så den usynlige.

28 Ved tro gjennomførte han påskefesten og blodstrykningen, så at ikke den som ødelegger de førstefødte skulle røre ham.

29 Ved tro gikk de gjennom Rødehavet som over tørt land. Hvilket egypterne forsøkte på, og druknet.

30 Ved tro falt Jerikos murer, etter at de hadde gått rundt dem i sju dager.

31 Ved tro slapp skjøgen Rahab å gå til grunne sammen med dem som ikke trodde, da hun hadde tatt imot speiderne med fred.

Når det i 10:38 sies at vedkommende skal leve ved riktig tro, for så å nevne flere eksempler av de som levde ved troen, er vedkommende automatisk plassert i det bibelske persongalleri.

32 Og hva mer skal jeg si? For tiden strekker ikke til å fortelle om Gideon, om både Barak og Samson og Jefta, om både David og Samuel og Profetene.

33 De som gjennom tro beseiret kongedømmer, gjorde rettferdighet, fikk løfter oppfylt, lukket løvers munn,

34 styrket flammens kraft, unnslopp sverdets egg, gjorde svakhet til styrke, ble kraftfull i krig og lot andres leirer vike.

35 Kvinner fikk sine døde igjen ved oppstandelse. Men andre ble torturert, uten å ta imot befrielse, for at de kunne oppnå en bedre oppstandelse.

36 Men andre ble hånet og fikk erfare pisken, og ble igjen satt i lenker og fengsel.

37 De ble steinet, saget i stykker, prøvet, de ble myrdet med sverd. Noen gikk rundt i saueskinn, i geiteskinn, i nød, dypt sørgende,

38 mishandlet som om de ikke var verd denne verden. De streifet omkring i ødemarker og fjelltrakter, og holdt til i grotter og jordhuler.

39 Og alle disse, som ga vitnesbyrd gjennom sin tro, ble ikke belønnet med løftet,

Når disse som trodde, og til tross for sin tro, ikke ble belønnet med løftet, er det fordi løftet det skrives om her er landløftet, og ikke løftet om frelse. For landløftet innfries først når tiden for det er inne.

40 for når det gjelder vårt (løfte) har Gud en bedre plan, slik at den ikke blir fullført uten oss.

Fullførelsen av løftet blir omtalt i neste kapittel:

KAPITTEL 12

1 Og for oss gjelder følgende: Så mektig å ha en sky av vitner som slår ring om vårt (løfte), alle hinder er satt til side og synden skal overvinnes. Med utholdenhet skal vi gjennomføre dette løp som er foran oss,

Det løp som er foran israelerne er kampen (krigen) mot araberne.

2 og med tro feste blikket til opphavsmannen og fullenderen Jesus, han som, motsvarende dette, med den glede som ble satt foran ham selv, holdt ut korset, foraktet skammen, og han sitter ved Guds trones høyre.

3 For husk på en slik utholdenhet under syndere mot deres motsigelser, for at ikke dere skal bli utålmodige og gi opp.

Å holde ut korset blir dermed et forbilde for israelerne om å holde ut i krigen mot araberne. Og når det gjelder løpet som israelerne nå skal holde ut, da er det araberne som farer med løgner. I tillegg til påvirkning fra alle slags teologiske retninger.

4 Ikke enda er det gjort blodig motstand for å bekjempe synden.

For at noen kan gjøre motstand, må det først angripes. Dette forteller at det ikke er Israel som angriper.

5 Og fortell oppmuntrende ord, så lenge som de bestrider at han er sønn, (5:6) min sønn, ikke ta lett på opplæringen om Herren, men heller ikke slite dere ut av å forklare dem.

6 For den som elsker Herren forklarer. Men pisker hver sønn hvem bekjenner.

Når man pisker en okse foran ploget, er det ikke for å straffe, men for å få den til å gå uten å slite seg ut ved å dytte.

På samme måte oppdras sønner billedlig. Gjerne med pisk. (les bomber) Totalt sett er en blodig krig nødvendig for å understreke sannheten i Hebreerbrevet. Og igjen: Den nye pakt innføres ikke uten blod.

7 Hvis opplæringen fortsetter, at den som er Gud frembringer sin sønn. For hvem far er han sønn av, som ikke forklarer?

8 Men hvis du er uten opplæring, hvilket alle skal ta del i, da er du uekte og ikke sønn.

9 Så våre kjødelige fedre var faktisk lærere, og vi hørte på dem. Skal vi ikke da mye mer underkaste oss vår fars Ånd, og leve?

10 For de underviste på noen dager i det som faktisk samsvarte med deres syn. Men han underviser i det som er formålstjenlig, inntil vi tar imot hans hellighet.

11 Men all opplæring ser faktisk ikke ut for øyeblikket å være til stor glede, men bedrøvelse.

En krig er ikke noe vakkert syn.

Men til slutt gir den frukt til de fredselskende som ved selv å øve får tilbake rettferdighet.

Ved å lære å kjenne Herren får Israel tilbake rettferdigheten.

12 Derfor skal de svake hender og de lamme knær få styrken tilbake.

Det henvises til historien om helbredelse av den lamme mannen ved tempelet i Jerusalem som gjerne kan være et bilde på Israels helbredelse. Apg. 2. og 3. kapittel.

13 Og banen gjøres jevn for deres føtter, så at ikke det halte blir ubrukbart, men heller helbredet.

14 Alle løper etter freden, og helligheten, og uten dette vil ingen få se Herren.

15 Se til at ikke noen savnes fra Guds gunst. Så at ikke noen lar bitterhetens rot gro opp og skape uro, og gjennom dette smitte mange.

I den blodige tid som kommer er det viktig å stå sammen, og fortelle hverandre oppmuntrende ord. Dette gir frukter til de fredselskende.

16 Se til at ikke noen er horebukker, eller gudløse, som Esau, han som ga bort hans arverett i bytte for et enkelt måltid mat.

Horebukker er folk som vender seg til avguder. Kombinert med 13:3-4 blir israelerne her pålagt å gjøre kort prosess med de av Esaus ætt som motsetter seg. Jes54:17. Esau er Edom.

Edom er Se'ir fjellet. 1Mos36:8-9. Se'ir fjellet er den arabiske halvøy. For Gud hater Esau. Mal1:3.

17 For dere vet at etterpå, ville han også arve velsignelsen, men ble avvist. For han angret, men oppnådde ingen ny mulighet, selv om han med tårer og oppriktighet søkte det.

18 For det er ikke proselytter som får føle fjellet. Og hete flammer, og mørke, og storm,
19 og basunlyd, og støyende ting, hvem som nekter å høre og dermed ikke får Ordet brakt til seg.

I Bibelen er basunlyd et mye brukt ord for krig. Og det er de som ikke vil høre som får føle fjellet.

”Hvis Mohammed ikke kan komme til fjellet, må fjellet komme til Mohammed.” – Ja – han skal få det over seg.

20 For de bringer ikke det som er befalt, og hvis vilddyr berører hans fjell, blir de steinet eller skutt med spyd.

Å bringe det som er befalt er å forkynne den rette lære. Islam er ikke den rette lære. Noen av dem som ikke har den rette lære blir av Herren kalt for vilddyr. Esek34:25. Og hvis de berører Israels fjell blir de steinet eller spiddet.

21 Og, dette er et syn like fryktelig som da Moses sa: Jeg er skremt og skjelver.

Det har etter andre verdenskrig ikke vert noen internasjonal uenighet om Nürnberg-prosessene. Mye tyder på at den muslimsk-arabiske verden er en bande med nazistiske holdninger til medmennesker. Det bør derfor heller ikke etter ”araberprosessene” utøves noen form for kritikk mot den israelske hær.

22 Men i stedet får nyomvendte kjennskap til Sions fjell, og den levende Guds by, et himmelsk Jerusalem, og myriader av engler,
23 en gledessamling og samling av førstefødte som er innskrevet i himmelen og dommeren som er alles Gud, og de fullendte rettferdige sjeler,
24 og Jesus som formidler den nye pakt, og renselsesblodet som taler bedre enn Abels.

De nyomvendte blir eksperter på Guds plan. Både på Gamle og Nye testamente.

25 Se til å ikke fornekte dette som er sagt. For hvis de ikke slapp unna, når de fornektet det som ble åpenbart om sitt eget land, mye mer enn oss, de som fornekter himmelen.

26 Hvilket er støyen av jorden jeg på den tid ristet,

Mange israelere som fornektet Jesus sine ord slapp ikke unna i år 70. Derav støyen. Matt23:38. Langt mindre skal muslimene slippe unna nå.

men nå lover jeg, og sier, enda en gang vil jeg riste ikke bare jorden, men også himmelen.

Dette blir en hendelse med et mye større omfang enn det som skjedde når Israel ble knust i år 70.

27 Men når det heter enda en gang, er det klart at den rystelse av deres eget (land og folk) som jeg har gjort er opphevet, så at det som ikke ristes skal bestå.

Begeret med Guds vredes vin blir tatt fra israelerne og gitt til araberne. Jes51:21-23. Dette er Guds hevn over hedningenasjonene. Esek28:26, Hag2:21-22.

28 Derfor, ta imot et urokkelig kongedømme, som skal få velsignelse, gjennom en som med ærbødighet og ærefrykt skal velsigne på en måte som gleder Gud. (Hag2:23.)

Kongedømmet Israel skal bli velsignet av han som er lik Melkisedek. Da skal israelerne forstå Herren. Jer30:24, Matt23:39.

29 For vår Gud er også en fortærende ild.

Oppsummering kapittel 12: Gud er en fortærende ild.

KAPITTEL 13

1 La broderlig kjærlighet bestå. Glem ikke gjestfriheten.

2 For ved hjelp av denne har noen hatt en budbringer som gjest uten å vite det. (10:5)

3 Husk at dere er fanger, som deres medfanger. At de er mishandlet, som også dere er på sin kropp.

De er fanger som ikke er omskåret i ånden. 5Mos30:6. Kjødelig omskjæring er mishandling. Denne skikk har alle Abrahams kjødelige barn felles. Både Ismael og Isaks barn.

4 Sett pris på at alle er med på giftemålet, og la ektesengen være ren. Men horebukker og ekteskapsbrytere fordømmes av Gud.

Ektesengen er Israels land. Giftemålet er den nye pakt. Ekteskapsbrytere er de som svikter pakten.

5 De som ikke er grådige i sin fremferd, er fornøyd med å få være tilstede. For slik er det sagt: Aldeles ikke svikte deg, og absolutt ikke forlate deg.

6 Derfor kan vi med tillit si: Herren hjelper meg, og jeg frykter ikke hva mennesker vil gjøre mot meg.

Det er i sammenheng med utskifting av land at Gud lover å ikke svikte. 5Mos31:3-8.

7 Husk på rettlederen deres, den som sier til dere disse ord fra Gud.

Hvilket er med tanke på løsning av levevilkårene. (Sak8.) Følg denne tro.

Rettlederen det siktes til kan ikke være Paulus. For på den tiden ble det absolutt ingen løsning av levevilkårene. Men denne gangen er det mulighet for en bedre løsning. 2:2.

Det som sies må nødvendigvis være det samme som sies av den kommende Moses fra 5Mos18:15 fordi det finnes bare en riktig lære. Og følgelig bare en riktig tro. Og han taler til brødrene i menighetens midtpunkt. Samme sted som den nye Melkisedek taler fra. 2:12. At denne profet er noen annen enn et dødelig menneske utelukkes fullstendig i Mosebøkens tre

siste vers, der han fratas enhver overnaturlig evne. Peter sier at israelerne skal følge den nye Moses i alt han sier. Apg3:22. Og denne tro er blant annet som følger:

8 Jesus den Salvede er i går og i dag den samme (som Gud) (fra forrige vers), og inntil evigheten. (Jes43:11)

9 Læren om at det er flere og ukjente skal ikke slenges rundt omkring. For nåde vitner om et godt hjerte, ikke et måltid, med en (jesus) som ikke hjelper de som tramper rundt omkring.

At det er flere med navnet Jesus - i tillegg til Herren - er for Paulus ukjent. Jes43:10, Heb6:1, 9:14. Læren om at Gud (Jesus) har en sønn som også heter Jesus, skal ikke slenges rundt omkring. Uttrykket "Jesus som Guds sønn" er en metafor, på linje med utallige andre bibelske bilder og uttrykksmåter: Snublesteinen som ble lagt på Sion. Jes8:13-14, Rom9:32. For ved denne blasfemiske vranglære er det israelske folk av den "kristne" forsamling holdt unna frelsen som kom ved den nye pakt. Dette stemmer godt med påstander om at den kristne kirke er en like stor fiende av Israel, som nazistene og muslimene. Dermed har Gud oppnådd det Moses advarte om i 5Mos28.

Jes8:16 Jeg vil binde vitnesbyrdet sammen og forsegle budskapet hos mine disipler.

17 Så vil jeg vente på Herren, som skjuler sitt ansikt for Jakobs ætt, og sette mitt håp til ham.

Budskapet i Nye Testamente er altså forseglet. 1Kor4:1. Men Det Store Stuntet er noe så enkelt som at Gud offentliggjør sitt eget navn. Det har han ikke gjort før. 2Mos3:14. Dette klargjøres også i 1Joh5:6-7, men siden disse vers bryter med treenighetslæren, er den virkelige meningen tåkelagt gjennom en feil oversettelse. Og i flere bibeloversettelser er hele setninger fjernet.

10 Vi har et alter, fra hvor de som dyrker sitt eget tabernakel ikke har rett til å spise.

11 For dette er å bringe inn dyreblod til helligdommen mot synd ved hjelp av en øversteprest, av dette brenner kroppen opp utenfor leiren.

Israelerne har nå det rette "alter". 8:11, Jer31:34. Situasjonen er nå snudd helt på hodet. Nå er det andre folkeslags lære som blir sammenlignet med den unyttige første pakt. Jes60:2,3.

12 Og det er hvorfor Jesus, så at folkene kan helliggjøres ved hans blod, måtte lide utenfor porten.

13 Gå derfor ut til ham på utsiden av leiren, for å bære hans vanære.

En oppfordring til alle om å holde seg til den rette lære. 2Kor11:4

14 For vi skal ikke ha den by vi står ved her, i stedet den vi ser fram til.

For vi ser fram til et fredelig og rettferdig Jerusalem hvor kongetronen er. Jer30:18.

Og først når det på jord er et fredelig Jerusalem, først da, er byen et forbilde for et himmelsk Jerusalem.

15 Ved hjelp av ham som da forbereder offer ved å prise alt ved Gud. Med dette menes, frukt av lipper som bekjenner hans navn.

Det er han som er lik Melkisedek som forbereder offer med å gjøre en jobb. 8:3, 10:7

16 Men sin gode gjerning og bidrag skal ikke glemmes. For slikt et offer behager Gud.
(12:28)

17 Stol på lederen, og underkast dere. (2:8) For dere våker over deres eget liv, som gies av Ordet. Så at dere gjør dette med glede, og ikke med knurring. For det er unyttig for dere.

Påvirkning gjennom Ordet styrer israelernes tanker. 5Mos31:21.

18 Be for vårt (løfte). For jeg er overbevist om at dere får god samvittighet, ved at alle vil leve riktig.

19 Men be spesielt om at dette blir gjort, så at dere blir helbredet veldig snart.

Det er spesielt viktig å stole på Ordet. Ved underkastelse oppnås åndelig helbredelse. 2:7-8. Ved underkastelse vises at en har forstått Bibelen og Guds budskap.

20 Men fredens Gud, han som henter ut fra døden denne store sauenes hyrde ved den evige pakts blod,

Fredens Gud er vår Herre Jesus. Sauene er israelerne. Og sauenes hyrde, han som er lik Melkisedek, blir også fornyet ved den nye pakt.

21 vår Herre Jesus, fornyer dere gjennom hele det gode arbeid inntil hans vilje er gjennomført, gjort det som behager dere med myndighet fra ham, gjennom Jesus den Salvete. Som er strålende til evigheters evigheter. Amen.

Guds vilje - i denne omgang - er gjennomført når Abrahams landløfte er innfridd og frelsespakten etablert. Dette behager israelerne. Esek33:32. En avgjørende part av denne prosess er meldingen til Israels folk om hva Gud vil gjøre:

4Mos23:23. For dette er ikke trolldomsord til Jakob, dette er ikke eventyr til Israel, for i rette tid blir det meldt til Jakob, til Israel hva Gud vil gjøre.

22 Men jeg ber dere om, brødre, å ta vare på hans formanende ord. Også fordi brevet til dere er skrevet kort.

Hebreerbrevet er kort, sett i sammenheng med hvilken viktig budskap det har. Hebreerbrevet er et sammendrag av store deler av Gamle Testamente. Apg3:24.

23 Vit at bror Timoteus er satt fri, han er ikke med hvis jeg kommer veldig snart, da kan han møte dere senere. (1Kor4:17)

24 Hilser alle dere som er ledere, og alle dere hellige.

Til slutt kommer ordene som mangler. 7:7.

De fra Italic hilser dere:

25 La alle iblant dere velsignes. Amen.

Skrevet til hebreerne fra Italia ved hjelp av Timoteus.

I følge Bibelen har israelfolket eiendomsrett til Guds land på jord. Mange mennesker benekter dette. Så også de som har oversatt Bibelen fra grunnspråkene. Denne benektelse av Guds ord gjenspeiler seg også i teksten som oversettes. En typisk representant for denne vranglære er Martin Luther, og med sin lære var han med på å legge grunnlaget for holocaust:

"Dere elskede i Kristus, vær ikke i tvil om at dere utenom djevelen ikke har noen bitrere og mer brutal fiende enn dem som er ekte jøder ... jødene er noen ordentlige løgnere og blodhunder ... de er giftige slanger, snikmordere og djevelunger."

I traktaten "Om jødene og deres løgner" (1543) skrev Luther:

"Hva skal vi gjøre med dette forkastede og fordømte jødefolket? Jeg vil gi mitt lojale råd:

1. Man burde kaste ild på deres synagoger, og det som ikke vil brenne, burde dekkes til med jord så ingen stein noensinne mer ville kunne ses.

2. Man burde ødelegge deres hus.

3. Man burde ta deres bønnebøker og Talmud fra dem, så de ikke lenger hadde makt til å forbanne Gud og Kristus.

4. Man burde under dødsstraff forby deres rabbinere å undervise.

5. Man burde forby dem å benytte rikets veier.

6. Man burde forby dem å ta åger.

7. Man burde gi de unge, sterke, mannlige og kvinnelige jøder "pleil" (trestokker), økser, spader, rokk og "spindel", så de kunne tjene til det daglige brød i deres ansikts sved.

Vi burde drive disse skurkaktige dovenpeisene ut av vårt system ... Derfor, bort med dem ...

Og for å oppsummere dette, mine kjære fyrster og adelsmenn som har jøder på deres enemerker, hvis dette mitt råd ikke passer dere, så kan dere finne på noe som er bedre. På denne måten kan både dere og vi bli kvitt denne ulidelige, djevelske byrden - jødene."

I en preken like før han døde kom Luther med en oppfordring til å drive alle jøder ut av Tyskland.⁽³⁹⁾ Flere hundre år seinere, i Det tredje rike, ble Luthers antisemittiske propaganda ordrett sitert.

(Teksten er hentet fra Internett)

Gud sier i 4Mos24:9. Om israelfolket:

Den som velsigner deg skal jeg velsigne, og den som forbanner deg skal jeg forbanne.

De som forfekter Luthers lære må huske at de er prisgitt en som er forbannet av Gud.

Samtidig burde de være advart gjennom det som egentlig står i Heb1:7:

Heb1:7. Og med hensyn til de som faktisk sier de er budbringere (og ikke er det), at det er Ånden som har gjort budbringer av ham, og de som er tjenere av ham skal brenne med flammer.

Men det er allikevel håp for hvert enkelt menneske, selv om han eller hun dyrker Luthers lære.

1Kor3:15 Brenner hans verk opp, da skal han miste lønnen. Men selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild.

Hebreerbrevet er i sin helhet forfalsket. Det virkelige innholdet bryter med kirkens og oversetternes perverse syn på Guds utvalgte folk. Jes 65:15. Hebreerbrevet, som det er gjengitt i alle bibler, er en studie i tvetydighet, forfalskning, løgn og bedrag.

Oversetterne er her grepet i utukt, sammen med sine egne menigheter. Og ikke nok med det – for i tillegg er betydelige deler av resten av Bibelen også forfalsket. Mat11:12, Luk16:16, Heb6:16, 2Pet3:13-16.

Bibelen er ikke skrevet i Jesu navn. Bibelen er blitt til med jødehat som grunnlag i tiden mellom det fjerde og femte århundre etter at budskapet ble lagt fram. Men den er basert på en sann historie skrevet på helt andre språk, og oversatt, til det som passet prester og jødehatere i den tidens Roma. Det er på denne propaganda alle kirker baserer sin lære. Derfor er det eneste riktige å oversette grunntekstene på nytt.

Det er forutsagt at Gud ville skaffe seg et folk som skulle skjule sannheten for israelerne når de var spredt omkring på jorda. Esek34:17-22. Sannheten er grumset til av de såkalt kristne. Resultatet er at evangeliene til det israelske folk er kamuflert. Jes8:16,17.

*Etter denne erkjennelse følger det uunngåelige, inntil kvalitetssikring foreligger:
Alle bibeloversettelser erklæres døde og maktesløse.*

Hebreerbrevet er et kunstverk.